

Sài Gòn đĩi vĩi đa sĩ dân Sài Gòn chính hiĩu không phĩi là "thành phĩ 10 mùa hoa" , "thành phĩ mang tên Bác" , hay thành phĩ cay cú "tĩi mĩt ngĩĩi nhĩ ngĩĩi đã mĩt tên" ...

Sài Gòn hiĩn lành hiĩn thĩ nhiĩu, và dân Sài Gòn vĩn vĩn thĩ ĩ vĩi chính trĩ, nhĩt là thĩ chính trĩ Salon vô bĩ nhiĩu lĩi lĩ thiĩu tính thĩ c tĩ.

Dân Sài Gòn chính hiĩu "con nai vàng" chĩng bao giĩ gĩi Sài Gòn là thành phĩ Hĩ Chí Minh. Không nhĩt thiĩt là vì lý do chính trĩ. Thĩng Tĩ thĩng Tèo trong mĩt bà ngoĩi trĩm năm vĩn là thĩng Tĩ thĩng Tèo, bĩt kĩ đĩa vĩ xĩ hiĩ cĩa nó là gĩ. Tĩi có nói chuyĩn vĩi vài bĩn trĩ ĩ miĩn Bĩc mĩi sang Mĩ, nghe hĩ dùng "thành phĩ Hĩ Chí Minh" đĩ nói đĩn Sài Gòn, thĩy ngĩa ngĩa thĩ nào ỹ, dù tĩi chĩng có lý do chính đĩng.

Sài Gòn, dù trong thĩi buĩi khó khăn nhĩt, vĩn nhĩ mĩt cĩ tiĩu thĩ đĩi các, đĩng đĩ nhĩi chút mà đĩ thĩĩng thiĩt nhiĩu.

Nhĩc đĩn Sài Gòn ngĩĩi ta hay nhĩc đĩn mĩa, nhĩng tĩi lĩi nhĩ dai đĩng cái nĩng gay gĩt cĩa Sài Gòn.

Nhĩ tĩi ĩ mĩt con đĩĩng nhĩ, trĩa hĩ đĩt cái "lĩng dài vai rĩng" xuĩng nĩn gĩch bông mát lĩm ngĩm bĩu trĩi xanh ngĩt, gió nhĩ hĩu hĩu, thĩ không có nĩi nào trên quĩ đĩt này cho cĩ mĩ giác thanh bĩnh hĩn.

*" Mĩt ngĩ vĩng xĩn xao
Nĩm trong lòng phĩ lĩn ..."*

Khĩc vĩi Hà Nĩi, không gian Sài Gòn rĩt thoĩng, chí ít là cách đĩy hĩn 15 năm. Không gian cĩa mĩt buĩi trĩa hĩu gió còn thoĩng hĩn vĩn lĩn. Tĩi lĩn có cĩ mĩ giác mĩnh có thĩ bay bĩng lên, thĩ tay vĩi cĩ mĩ mây bĩng bĩnh trĩu ngĩĩi .

Tuy thế, cái không gian này không bao giờ làm ta cảm thấy lạc lõng. Thành thông thoáng như những tia nắng chiếu vào bán đảo nghe nao nao, cuốn cuốn buồm trên hè thành một miền ngọt bùi bánh bèo trên phau vài ít dưa xanh, màu hành, nước màu đỏ ngọt ngào.

Tôi ve chai, bánh bao chiên, chè dưa xanh bột béo nước dừa, kẹo kéo, tàu hũ, dưa mì gõ dưa có nguội mang đến tận cửa. Có rất nhiều những tia nắng mà đến bây giờ tôi vẫn không hiểu nghĩa, những nghe cái cung như cây thì biết ngay là họ bán cái gì.

Người Sài Gòn cũng thoáng như không gian Sài Gòn vậy ... Không đâu có thể đẹp có nhiều biển, và biển không tươi, như ở Sài Gòn. Không chỗ nào trên đất Việt Nam người ta sống năng động và khoáng đạt hơn Sài Gòn.

Trước khi bàn chuyện "người lạ" này, xin mời phép quay lại chuyện thông tin thị trường.

Đi với một thị trường Sài Gòn chính gốc con nhà nòi thì Sài Gòn dĩ nhiên là "bếp" hơn một chút trên phố.

Sài Gòn là những chiếu sáng trên phố buổi sáng nhà người ta, cho đến khi nghe tiếng "D.M. tôi bai con cái nhà ai mới đi buổi sáng buổi sáng" thì mới chiếu sáng lên cửa hàng.

Sài Gòn là các hàng bán Lao Động, Chi Lăng, Nguyễn Bình Khiêm, là một cây khoai mì nóng hổi với dừa non, là nước mía lạnh, là các dịch vụ các tầng, là biển bi ca-de với những câu đùa dao khó hiểu như thế này: "lang cang bóng đời ăn tiền". Nói sai hay nói thì hiểu một chút là đánh nhau chỉ từ đời này mai lại cầu nhau chơi tiếp.

Sài Gòn là những buổi tối cúp điện, trên phố ca hát hay vờn họ họ thích thú nghe và kể chuyện mà như chính một mình thấy hôm qua.

Sài Gòn là những con đường làm đi làm lại, treo thêm các cái móc câu để cột dây điện khác; là đường phố quật quật phù phù "đá bột xác"; là chùm ruồi chua ngọt, những củi thơm, cóc đi ngâm cơm

que cà rem " đa năng" không biết đã được dùng rồi bao nhiêu lần.

Lên lên một tí, Sài Gòn là cô bé hời hợt chảnh thảnh Tèo hái cho cậu cảnh phở phở ng ép làm bươm; là hàng đi phố trên thềm vàng rực trên cao và dẹt dẹt trên phố thông; là quán cà phê tưng bừng đón em về.

Xin trích đoạn một bài hát tôi viết đã lâu, đặt tên (rất tự nhiên) là "Lâu Lâu" :

*" Lâu lâu ngó i nhá hời xớ a
Buổi trưa thảnh thơi hái trái me
Thảnh leo, thảnh đi ng làm thang ...*

...

*Lâu lâu ngó i nhá hời xớ a
Phở phở ng cao mỳ cũng trèo lên
Chà vì cô bé mọt tròn xoe, ... mọt tròn xoe"*

Sài Gòn đáng yêu lắm! Nó đơn giản và khoáng đạt, không bao giờ có cái văn vẻ "màu mè ba lá hời", không có các suy nghĩ tự tôn ra vẻ triết gia hời hợt ngạo, để phải miệt thị kẻ khác quan điểm.

Sài Gòn nhìn cuộc sống trong veo như cái không gian bao la, phóng khoáng đang bao bọc nó hàng ngày

Sài Gòn còn là thành phố của sự đời lập: giữa những biệt thự kín cổng cao tường và đám nhà chhut trên kênh hôi hám; giữa văn minh đô thị và những tiếng chửi thề; giữa sự ồn ào bời bời và không gian im lặng thanh thản. Nó bắt hồn tất cả là sự đa dạng vô cùng của con người Sài Gòn. Đặc biệt là họ không sống " như đã từng được sống", mà luôn " sống như chưa được sống bao giờ".

Mình sau các hàng bông giầy, dây thừng tiên chói đỏ, là nhợng ngôi biết thừ lúc nào cũng kín cợng. Không ai biết nhợng ngợi i sợng trong đó làm gì, là ai, và cũng chợng ai thừ t sợ quan tâm ... ngo i tr bợn thợng Tí thợng Tèo.

Bợn nhợc chúng tôi thợng có rợt nhi u các truy n thuy t vợ nhợng ngợi i sợng trong mợy ngôi nhà y.

Đợu ngõ nhà tôi cách đây khoợng 20 năm có mợt ngôi nhà nhợ thợ, chợ hợi khác là hai cánh cợa sợt to đùng lợi thợp lờ tẻ. Mợi chi u có mợt anh chàng vác ghợ đợu cao ngợi tợ tay lên cợa trông ra đợng. Gấ chợng bao giợ cợo râu cợt tóc. Mợc dù nợng chi u rợng rợ xóa bợt phợn nào sợ ma quái, bợn tôi vợn chợng dám đợn gợn gấ. Ngợi ta có rợt nhi u " lý thuy t" khác nhau vợ gấ: nào là ngợi i yêu bợ đi Mợ, bợ công an lợy mợt gia tài, vờ vờ và vờ vờ. Cuợi cùng hình nhợ hợn chợ giợ điên đợ trợn nghĩa vợ quân sợ, đợn khi hợ t tuợi ngợi ta thợy hợn cợo râu, cợt tóc ngợn chợ ngày xuợt cợnh.

Dù gì thì gì, nhợng ngôi biết thợ vợn là nguợn cợm hợng vô tợn cho hàng tợ câu chuyợn mê li rùng rợn bợn tôi truy n miợng mợi tợi cúp đợn.

Chợ cách nhợng tòa lâu đài y vài trăm mét là mợt xóm lao đợng nghèo vợi nhợng " truy n thuy t" kiợu khác hợn: truy n thuy t vợ các "anh hùng" du đấng nhợ trong tiợu thuy t Duyên Anh. Có lợn mợt trong nhợng anh hùng nợi tiợng nhợt " xóm Chùa" mang dao đợng giợa ngã Năm thách đợu công an phợng. Cuợi cùng mợt anh công an nhợy vào đánh tay đôi vợi hợn và buợc phợi dùng súng hợ hợn.

Đợi thêm khoợng trăm mét nợa là đợn con rợch thúi hợn cợu tiêu công cợng Đợi Hợc Bách Khoa tợ lợn. Vợy mà tôi vợn tợng đi câu cá bợng, vợt trùng chợ vợi lữ bợn. Câu cợ ngày đợ c 2 con cá nhợ hợn ngón tay út. Chợ có trùng chợ là lợn nào cũng vợt đợ c rợt nhi u, làm mợy con cá Tàu nhà tôi ăn sình bợng bợi lợc lờ kéo theo dây phân dài cợ thợ cợ.

" Xóm" tôi có khá nhi u nhà có piano. Chi u chi u nghe lữ nhợ tợp tợ Methode Rose, Hannon đợn Classic 3, tợ sòn đợ sòn đợn Tempest. Lợn vào trong đó luôn là tiợng chợi thợ cợa bà Tợ nhà bên cợnh. Có lợ chợng có món " xí quách" nào ... xí quách hợn sợ pha tợp cợa hai lợi âm

thanh   

Bu  i chi  u ở Sài Gòn đ  i l  p h  n v  i bu  i tr  a y  n t  nh. D   ng nh   cái di  u đ  u c  a n  ng   m làm người ta c  o nhi  u n  ng l   ng h  n. Ch  t   t   t b  a T   l  c n  o c  ng có th  a n  ng l   ng v  o buổi chi  u. B  a ch  i t     ng T   t  i th  ng con m  t đ      ng T   th  i ch  ng n  i l  i nhi  u l  i tr   khi m  i nh  u xong. Ch  i rượu đ   g   đ  n (ch   h  ng ph  i   ng) v  c dao b  a c  i d  i v  o c   b  a v   to b  o, g   con tr  i th  i v  a can v  a ... đ  c l  n   ng gi  , trong l  c đ  o ti  ng Tempest v  n vang vang ng  t qu  ng.

Đ  m l   (!?) nh  t    ti  ng Tempest v  i n  m sau bi  n m  t, c  n v   ch  ng   ng b  a T   v  n s  ng "vui v  " với nhau nh   th   ...

T  nh đ  i l  p c  a Sài Gòn r  n  t nh  t    v  o buổi t  i. Người ta đ   vi  t r  t nhiều v   "H  n Ng  c Vi  n Đ  ng" v   t  nh ph  n chia giai cấp khác nghiệt c  a n  . Đ      trước 75. Sau ngày 30 th  ng 4, c  i danh hiệu H  n Ng  c Vi  n Đ  ng b   Bangkok cướp m  t, nh  ng t  nh đ  i l  p c  a Sài Gòn ch  ng   i cướp n  i.

Sài Gòn không bao giờ ng  . Kho  ng 9, 10 gi   đ  m    c  c v   tr   ng b  t đ  u hoạt động. B  n con nh   gi  u t  n h  n h   dream, LA, su 100, qu  n x  , v  y cao, ph  ng v   v   qua c  c đ   ng Nguy  n Hu  , Đ  ng Kh  i, H  m Ngh   ... sau đ  o v  t đ  i m  y c  i Discoteques vang b  ng m  t th  i nh   Th  i S  n, Cadillac, Queen Bees, ... (nay th  i Th  i S  n không c  n n   )

Ph  ng tr  o đ  a xe th  i Sài Gòn l  n đ    Th  a ch  a c  o nhi  u xe g  n máy th  i b  n choai choai đ   bi  u d  i n   đ  i xe đ  p m  t b  nh xoay m  ng m  ng h  ng đ  m trước nh   h  t l  n. Đ  n khi có xe g  n máy nhi  u r  i th  i c   đ  i "B   C  u Tr  ng" c  ng ch  ng b     i ng  n. H  n n  a b   gi  m xe th  i m  t b  a ch  n g  a r  t x   ng    H  m Ngh      lấy xe ra c  i r  p.

Kh  y   h  n n  a th  i g  i "Ca Ve" tr  n v   c  c qu  n c  m t  m, m   xe đ   "đ   đ  n" (  n đ  m). B  n "d  n qu  y" bao gồm l   nh  c m  i l  n l  n d  n gi  ng h   th   thi  t c  ng tham gia đ   đ  n la h  t đ  n 3, 4 gi   s  ng.

Cùng khi đó các em nh bán vé s cũng ho t đ ng c t l c. May mà v ph i dân ch i trúng qu nó mua c c c thì ngày mai không ph i lo ti n ăn. C u chi n binh, th ng ph binh thì vác đàn hát " Ph Đêm", cay đ ng xin t ng đ ng c a lũ nh m t bùng ra s a ch a bao gi hi u hai ch " m t mát" nghĩa là gì.

Đ n 3, 4 gi sáng, khi lũ dân ch i đã hoàn toàn m t l lũ l t ra v , thì dân lao đ ng b t đ u m t ngày m Xích lô, ba gác ch rau th t ra ch bán. Các lò bánh mì m t đ u xay b t trét b n ng bánh th m l ng. M y ch bán cà phê v a hè cũng b t đ u đun n c, pha cà phê v t cho gã xích lô m i t nh ng m t v a nh m v a m v a tán t nh.

Mùi m hôi l n v i mùi b , mùi men, mùi khói SU 100 đ n bi n, l n v i mùi không khí m mát tinh s ng t o ra "mùi Sài Gòn" bu i sáng c các khu ph ch r t đ c tr ng.

Dân Sài Gòn "quái chiêu" l m, lúc nào cũng than thi u ti n, nh ng không s ng t n ti n bao gi ! H hào hi p v i b n thân và bè b n; và h luôn tìm đ c cách ki m ti n. Nhi u ng i b o tôi r ng dân Nam B đ c thiên nhiên u dãi, s ng hôm nay kh i lo ngày mai, nên h s ng r ng rãi h n dân mi n Trung và mi n B c.

Có l đúng. Nh ng còn cái gì đó h n th n a! Ki u ăn xài "x láng sáng đ y s m", dù nghèo r t m ng t i, đ ng nh ăn vào máu c a dân Sài Gòn, ăn vào không khí h th hàng ngày, ăn c vào cái văn hóa h l n c u x c c a h . Dĩ nhiên đ ăn xài thì đ u tiên ph i ki m ra ti n.

Ki m ti n thì có l không đâu có nhi u cách nh Sài Gòn. Trong th i còn ăn bo bo, g o t đ lôm, th i dân Hà N i còn ganh nhau t ng cái khung Chi n Th ng, l p Ph ng Hoàng, h p s a cân đ ng "tiêu chu n", thì dân Sài Gòn đã b t đ u nuôi heo l u, qu n thu c lá L ng S n pha lá d a, làm pháo gi , bán thu c Tây " b t năng" đ y ngoài ch ... hi n nhiên m t ph n là do u th xa "trung ng", nh ng ph n chính là do dân Sài Gòn s ng r t "năng đ ng" .

Nh ng năm 79, 80 mà th y anh nào b c i k p nách, m t mũi l m lét ch Nguy n H u C u thì bi t ngay là h n buôn thu c Tây Sau khi ch thu c Tây b d p thì đ ng Nguy n H u C u bi n thành cái ch tr i đ u tiên c a Sài Gòn sau 75. Ôi thôi thì qu n zin áo pun, đ M l n đ ch L n, b p đ i n Liên Xô dây Gò V p, ... c Sài Gòn cái gì bán đ c là có ng i bán. Đ ng hòng mà mua đ c đ x n n u mà không quen bi t hay hi u bi t. Nhi u ng i t th là "rành" nh t b l a mà v n còn hí h ng. Đó là ch a nói đ n giá c tr i i. Tôi th ng t h i ai cũng bán

h< t thì l< y ai ra mà mua? Ti< n đâu ra mà mua? Th< mà ch< lúc nào cũng đồng. Đúng là Sài Gòn!

N< u không thích c< nh ch< búa " g< n m< c" thì ng< i ta qu< n thu< c lá, nuôi heo v< i c< m th< a canh c< n pha cá m l< u < ngay trong nhà. Chu< ng heo ph< i lau r< a ít nh< t m< t ngày hai l< n, s< hôi thì ít, mà s< công an phát hi< n thì nhi< u . Lái heo b< n r< i sáng đã mang xe ba gác đ< n ch< . B< n lái heo l< u gi< t heo còn gi< i h< n công nhân chuyên nuôi heo < C< u Tre sau nà< Chích đ< n con heo ch< kêu cái "éc" là ch< t ngo< o tò te, x< làm b< n m< t đ< m< i phút, sáng hôm sau bà con có th< t heo t< i bán < ch<

Khi xí nghi< p n< c đá Sài Gòn ch< a ra đ< i thì nhà nhà làm đá, ng< i ng< i bán n< c đá. "Cho con 2 c< c đi d< i!" là câu c< a mi< ng tr< a hè c< a dân Sài Gòn. Ti< n đ< n thì v< a đ< t c< a c< v< a ph< i có tiêu chu< n. Mua c< cái t< l< nh chuyên làm đá b< m< i tháng cho các quán cà phê v< a hè cũng ch< đ< ti< n ăn tr< a cho gia đình là gi< i

Ng< i ta còn buôn c< nh< ng th< t< ng ch< ng nh< ch< ng có ng< i mua vào th< i đó nh< pho mai Liên Xô thú i ho< c, bánh k< o Vinabico, r< u XO pha r< u lúa, n< c l< a và c< n...

Đ< n gi< a và cu< i th< p niên 80 thì c< h< i ki< m ti< n còn nhi< u g< p b< Sinh viên h< c sinh nghèo thì đi d< y thêm, quen bi< t h< n tí n< a thì đánh hàng Vi< n D< ng, hàng Đông Âu, buôn thu< c lá Campuchia, mua bán xe g< n máy ki< m vài ch< đ< n "gh< " đi ch< i d< nh< b< n. B< n Tèo kinh doanh còn buôn c< đ< t đai, làm xây d< ng ki< n ti< n t< khi còn ch< a ra tr< ng. Không nh< t thì t< ph< i chú i đ< u vào h< c ki< m su< t đi Tân S< ng cái đã, ngày mai là chuy< n c< a t< ng lai!

K< c< các th< y d< y luy< n thì đ< i h< c cũng bi< t làm ăn ra trò: xây thêm nhà m< l< p h< c, có c< l< p h< c máy l< nh cho con nhà giàu h< c riêng m< t l< p năm b< y đ< a. Các th< y n< i ti< ng r< t bi< t marketing, d< y c< l< p gi< i l< y ti< n ít đ< b< n nó thì th< khoa mang danh ti< ng cho th< y, chia l< p ra làm c< ch< c t< ng tùy trình đ<

Các ch< các cô khéo tay thì làm bánh, làm hoa gi< , pha n< c hoa bán đ< y đ< ng Đ< ng Kh< i, làm kem d< a, kem chu< i tặng thu nh< p gia đình.

Đến ng tở ng dân Sài Gòn chổ lo làm ăn không đợc sách. Sài Gòn có vài trăm tỉ m sách cũ mà dân nghĩ n sách nh n m t. Tở sách Gi i Tích Hàm c a Lê H i Châu, sách Tu i Hoa tr c 75, ch ng Kim Dung, đ n hình nh sách báo khiêu dâm c a M , HongKong hay báo Toán H c Tu i Tr , Kvant đ u có c .

Nhân chuy n buôn thu c, tôi có th ng b n đi Tây Ninh buôn 2 cây thu c Zet b b t t ch thu luôn c cái xe dream. Rõ là ngu! Th ng cu phá phách kinh kh ng, nh ng cũng vui tính ra ph t. Có n ng i u ng cà phê h n b o cô bán hàng: " Liên i cho anh m n s i dây thun." - " Chi dz y anh?" , Liên h

Nó b o: "đ anh th t ng đ n tinh" . Cô bé m t đ l không bi t có b cái gì vào ly cà phê c a nó không.

Sài Gòn là th đ y, muôn ng i muôn m t, đa đ ng vô cùng!

Dù ph n nào b cu c s ng sôi n i cu n trôi, Sài Gòn v n có nhi u th ng Tèo m ng m làm th vi t truy n đ th ng khôn t : làm ăn tay ph i, vắn ngh tay trái. Hình nh con Th m cái Th m hàng me g c đ p không bao gi phai nh t trong m t b n Tèo Sài Gòn.

Tôi v n còn nh Tèo Nguy n Nh t Ánh v i "cô gái đ n t hôm qua" , " còn chút gì đ nh " , " truy n c tích dành cho ng i n" ...

" Lòng em nh chi c lá khoai
Đ bao nhiêu n c ra ngoài b y nhiều ..."

Hay Tèo Bùi Chí Vinh:

" Cô gái i anh nh em,
Nh con nít nh cà rem v y mà
Nh con đ tr ng đi xa,

Lâu lâu i nh quê nhà gáy ch i
Con d th ng gáy m t h i,
Còn anh gáy h t ... m t th i con trai, ..."

Đ n đây tôi ch t nh n ra r ng vi t v "m t th i đ nh", v nh ng k ni m êm đ m c a tu i th thì r t d , d đ n m c cái th ng văn d t ch nát nh tôi cũng "x nho" đ c vài dòng.

Khi vi t cái gì ít vô th ng vô ph t h n m t chút thì ph i b t đ u nhìn tr c ngó sau, câu ch trúc tr c, ý v n tràn nh ng s hi u sai hi u l ch, l i ph i tránh chính tr chính em ...

Tôi đã đ nh đ ng ở đây vì câu chuy n đã nh t đ n đi, cái hào h ng ban đ u c a b n đ c ch c cũng không còn n ng nhi t n a. Th nh ng ch ng th đ l i trong lòng b n đ c n t ng v m t Sài Gòn v i 2 cây thu c Zet, tôi l i ph i tìm cách khác đ k t thúc. Ch s r ng cũng ch ng khá h n 2 cây thu c Zet là m

N u ph i so sánh Sài Gòn v i Hà N i ch ng h n, thì ta có th so sánh ngay hai lo i i c a hai x . i đào Hà N i th m l ng, ng t ngay, ru t đ t i r t đ p, nh ng cùi m ng, h t to, v a khó nhá v a ch nh m đ c tí là h t. i Sài Gòn to h n n m tay, cùi dày, không ng t và th m nh i đào nh ng giòn tan, c n m t mi ng là mát l m, l i có th chia cho nhi u ng i ăn, ch m mu i t nghe qua là ch y n c mi ng.

Con gái Sài Gòn cũng v y, nghe qua là ch y n c mi ng.

Con gái Sài Gòn d th ng l m! H có cái nhìn trong tr o v cu c s ng, l i ch ng gi n dai vùng v ng vô lý bao gi . Đi đón tr thì: "anh đ em ch nây gi đó coi có đ c hông? Ghét d s luôn hà!" C ng v i m t cái l m, hai cái nguyệt thì b n Tèo Sài Gòn h i h n quá c 2 tháng sau m i ... tr l n n a.

Con gái Sài Gòn còn bi t ăn m c, đi đ ng, nh t n c. Ti n có th thi u ch phong cách ti u th thì ch ng thi u bao gi . Ti u th Sài Gòn không n n o mè nheo, mà phóng xe vèo vèo đ ng tìm Tèo.

Giống gái Sài Gòn thì ngót hén mía lù. Cái câu "hàng chầu đầu" mà nghe dân xứ khác nói thì ngơ a lơ nhĩ, nghe con gái Sài Gòn nói thì bèn Tèo Sài Gòn nhè bong bóng xì hời, bĩu cái gì cũng nghe ráo trề. Con gái Sài Gòn lẳng mẹn chằng kém ai, hàng cũng rớt thóc tẻ. "Đồ c thì đồ c hàng đồ c thì thôi, làm chi mà dz dz y!"

Sài Gòn là vậy đó, ít nhứt là tẻ cái nhìn của Tèo tôi. Sài Gòn dể thễ hàng khôn tẻ, khoáng dể tẻ và bao dung, rặng rãi và hào phóng. Ngỡ i Sài Gòn sặng nhanh nhứt nể c, không sẻ cái mề i, ghét cái lể i thể i, sặng rớt thóc tẻ.

Còn tí tẻ nhiệ u đồ tài thú vể vể Sài Gòn mà tôi không muể n đồ c p vì lể i là chính: cuể c sặng sinh viên hể c sinh Sài Gòn, các trò ma mãnh "cua ghể" của bển Tèo Sài Gòn, con trai Sài Gòn, bển bè Sài Gòn, ...

Tôi đã nghe rớt nhiệ u hàng lể i nhể n xét kiệ u vể đũa cể nể m: con trai Sài Gòn thể này, con gái Sài Gòn thể kia, dân Sài Gòn thể nể ... Càng nghe càng thể y buể n cể i vì đa sẻ hàng ngể i nói mể y câu đó chể a bao giể thể tẻ sẻ sặng i Sài Gòn.

Không hiệ u có ai đó đồ c bài này xong thì có thay để i cái nể cái kia trong nhể n thể c của hể không? Hy vể ng nhể nhội của tôi là hàng thay để i, nể u có, là theo hàng tẻ tẻ hể n.

Riêng tôi thì tôi vể n nhể day dể tẻ cái ngõ nhể xôn xao i y ...